

Чрез
Общински съвет Пловдив
площад Стефан Стамболов № 1
гр.Пловдив
п.к.4000

16 XII-16
22.08.16

До
Административен съд Пловдив
ул.Иван Вазов № 20
гр.Пловдив
п.к.4000

ЖАЛБА

от

С Д Х , ЕГН

с постоянен адрес: гр.Пловдив,

Г И Й , ЕГН

с постоянен адрес: гр.Пловдив,

двамата чрез пълномощника си

адвокат И Г Й , ЕГН , от ПАК, с личен номер от единния
адвокатски регистър , с адрес за връчване на призовки и съобщения:
гр.Пловдив, , тел. е-mail:

срешу

Наредбата за реда и условията за пътуване с обществения градски транспорт по основни автобусни линии на територията на община Пловдив

На основание чл.185 и сл. от АПК

Уважаеми Административни съдии,

Наредбата за реда и условията за пътуване с обществения градски транспорт по основни автобусни линии на територията на община Пловдив (наричана по-долу за краткост само Наредбата) е подзаконов нормативен акт с местно значение, чийто адресат са жителите и гостите на гр.Пловдив - ползвавши обществения градски транспорт в града.

Доверителите ми са с постоянен адрес в гр.Пловдив, от което следва, че Наредбата засяга (или може да засегне) техни права, свободи и законни интереси и поражда за тях задължения. Това обстоятелство ги поставя в кръга от лица, посочени в чл.186, ал.1 от АПК и им предоставя право на оспорване на този подзаконов нормативен акт.

От името и за сметка на доверителите ми, оспорвам отделни разпоредби на Наредбата за реда и условията за пътуване с обществения градски транспорт по основни автобусни линии на територията на община Пловдив (наричана по-долу за краткост само Наредбата), а именно:

- чл.33, ал.8,
- чл.33, ал.9 и
- чл.34, ал.2, изречение 1, предложение последно,

като смяtam, че изброените разпоредби са нищожни, евентуално незаконосъобразни, по следните съображения:

Чл.33, ал.8 от Наредбата гласи: „*Установяването на нарушенията, издаването, обжалването и изпълнението на наказателните постановления се извършват по реда, предвиден в Закона за административните нарушения и наказания, доколкото в тази Наредба не е установлен друг ред.*“

Общинската Наредба е подзаконов нормативен акт и не може нейни разпоредби да дерогират разпоредби на нормативен акт от по-висока степен, какъвто е ЗАНН. Двата нормативни акта не могат да се намират в отношение на специален към общ, за да се приложи правилото „lex specialis derogat legi generali“, именно защото не са от еднаква степен.

По изложената причина намирам нормата на чл.33, ал.8 от Наредбата за нищожна, евентуално незаконосъобразна, поради противоречие с чл.8 и чл.15, ал.1 от Закона за нормативните актове – основание за оспорване по чл.146, ал.1, т.4, във връзка с чл.196 от АПК.

Чл.33, ал.9 от Наредбата гласи: „*глобата по чл.32, ал.3 се определя в размер на 20 лв.*“

Чрез препращане към чл.32, ал.3 от същата Наредба, административният орган е определил глоба в размер на 20.00 (двадесет) лева за пътник в градския транспорт, който пътува без превозен документ.

Така определената глоба обаче е в пряко противоречие с чл.101 от Закона за автомобилните превози, чийто текст гласи: „*Пътник в моторно превозно средство за обществен превоз, който пътува без билет или друг документ, се наказва с глоба 10 лева - за превоз в населени места, 30 лева - за междуселщи превози и 300 лева - за международни превози.*“

Общественият градски транспорт в гр.Пловдив се извършва с моторни превозни средства за обществен превоз и въпросът за размера на санкцията за пътник, който пътува без билет или друг документ е решен със закон – Закона за автомобилните превози, чийто чл.101 е определил, че в населени места глобата за нередовен пътник е 10 лева. При това положение, след като въпросът за размера на тази санкция е решен със закон, на национално ниво, Общински съвет Пловдив не разполага с материалната компетентност да се произнася по него със своя Наредба.

По изложената причина намирам нормата на чл.33, ал.9 от Наредбата за нищожна, евентуално незаконосъобразна, като приета при липса на компетентност от административния орган – основание за оспорване по чл.146, ал.1, т.1, във връзка с чл.196 от АПК и поради противоречие с материалноправната разпоредба на чл.101 от Закона за автомобилните превози – основание за оспорване по чл.146, ал.1, т.4, във връзка с чл.196 от АПК.

Чл.34, ал.2, от Наредбата гласи: „*За нарушения, извършени от малолетни лица, непълнолетни на възраст от 14 до 16 години и поставени под пълно запрещение, отговарят съответно родителите, попечителите или настойниците, които съзнателно са допуснали извършването им или са били в състояние да предотвратят нарушението, но не са го сторили. За целта се изготвя*

констативен протокол, въз основа на който, на единият от родителите, попечителите или настойниците се съставя акт за административно нарушение по реда на ЗАНН.”

Административнонаказателната дейност е строго законово регламентирана дейност. На тази дейност законодателят е посветил Закона за административните нарушения и наказания. Административнонаказателната отговорност на лицата е определена в чл.26 на закона, който гласи:

„Чл. 26. (1) Административнонаказателно отговорни са пълнолетните лица, навършили 18 години, които са извършили административни нарушения в състояние на вменяемост.

(2) Административнонаказателно отговорни са и непълнолетните, които са навършили 16 години, но не са навършили 18 години, когато са могли да разбират свойството и значението на извършеното нарушение и да ръководят постъпките си.

(3) За административни нарушения, извършени от малолетни, непълнолетни на възраст от 14 до 16 години и поставени под пълно запрещение, отговарят съответно родителите, попечителите или настойниците, които съзнателно са допуснали извършването им.”

Видно е, че по отношение на нарушенията, извършени от малолетни лица, непълнолетни на възраст от 14 до 16 години и поставени под пълно запрещение, Общински съвет Пловдив е разширил кръга от лица, посочени в чл.26, ал.3 от ЗАНН - които могат да бъдат привлечени към наказателна отговорност, като е предвидил и административнонаказателна отговорност още за тези родители, попечители или настойници, които „са били в състояние да предотвратят нарушението, но не са го сторили”.

Общински съвет Пловдив няма компетентност със своя Наредба да „дописва” ЗАНН, като създава нова категория наказателноотговорни лица.

По изложената причина намирам нормата на чл.34, ал.2, изречение 1, предложение последно от Наредбата за нищожна, евентуално незаконосъобразна, като приета при липса на компетентност от административния орган – основание за оспорване по чл.146, ал.1, т.1, във връзка с чл.196 от АПК и поради противоречие с материалноправната разпоредба на чл.26, ал.3 от Закона за административните нарушения и наказания – основание за оспорване по чл.146, ал.1, т.4, във връзка с чл.196 от АПК.

Ето защо, Ви моля, да постановите съдебно Решение, с което да **обявите за нищожни, евентуално да отмените като незаконосъобразни:**

- чл.33, ал.8,
- чл.33, ал.9 и
- чл.34, ал.2, изречение 1, предложение последно,

от Наредбата за реда и условията за пътуване с обществения градски транспорт по основни автобусни линии на територията на община Пловдив.

Моля да присъдите на доверителите ми и сторените от същите разноски в съдебното производството пред Административен съд Пловдив.

Съгласно чл.150, ал.2 от АПК, посочвам следните доказателства, които искам да бъдат събрани:

- цялата административна преписка по приемането на *Наредбата за реда и условията за пътуване с обществения градски транспорт по основни автобусни линии на територията на община Пловдив* и

- заверен препис от действащата *Наредба за реда и условията за пътуване с обществения градски транспорт по основни автобусни линии на територията на община Пловдив*.

Моля да задължите Общински съвет Пловдив да представи същите.

Представям на съда писмените доказателства, с които разполагам:

- копие от личните карти на доверителите ми, с които удостоверявам постоянния им адрес, във връзка изискването по чл.186, ал.1 от АПК за наличие на правен интерес от оспорването;

- договор за правна помощ - адвокатско пълномощно, с които доказвам качеството си на процесуален представител на доверителите ми и размера на заплатения ми от тях адвокатски хонорар;

- вносна бележка за платена държавна такса за разглеждане на Жалбата от съда.

Моля да приемете и приложите същите по делото.

Приложения към Жалбата:

- 1.) копие от личните карти на доверителите ми;
- 2.) договор за правна помощ - адвокатско пълномощно;
- 3.) вносна бележка за платена държавна такса за разглеждане на Жалбата от съда.

Настоящата Жалба и приложението към нея подавам с препис за ответната страна.

09.08.2016г
гр.Пловдив

С УВАЖЕНИЕ: